

Full diocesà

7 de juny del 2020

p4i5 – Renda: Balanç d'Economia Diocesana

p7 – Documental sobre "Església confi(N)ada"

La «nova normalitat»

Han estat uns mesos insòlits que han capgirat moltes coses. A principis d'any, van anar arribant les notícies d'un nou virus que causava pneumònia. A partir de la segona setmana de març, es confirmava que el virus anava circulant pel territori de les nostres diòcesis –amb el preludi dramàtic del confinament dels municipis de la Conca d'Òdena– i, juntament amb tot Espanya, es decretava l'estat d'alarma i el confinament a les llars. Es paralizzava gran part de l'activitat econòmica i social i s'inauguraven uns mesos insòlits per a tots nosaltres.

Ha estat un inesperat virus que ha deixat un rastre de morts: a la regió sanitària de la Catalunya Central, a la qual majoritàriament pertanyen els bisbats de Vic i de Solsona, hi ha hagut més de 1.500 morts pel Covid-19. Des d'aquestes pàgines, la nostra pregària sincera i el nostre condol a les famílies afectades.

Els mesos de confinament també han inclòs tota l'activitat de l'Església: setmanes sense culte públic, una situació inèdita des de la guerra civil. La vida cristiana ha quedat confinada a les llars, fet que ha provocat un esforç –realitzat a través de les noves tecnologies i altres mitjans– per mantenir la feligresia connectada a la litúrgia i als missatges d'esperança dels pastors. Ara estem en la «nova normalitat», mantenint la distància social i sense oblidar-nos dels més fràgils.

«Déu estima tant el món, que ha donat el seu fill únic»

Santíssima Trinitat / Cicle A

Lectura del llibre de l'Èxode

En aquells dies, Moisès es llevà a la matinada i pujà a la muntanya del Sinaí, tal com el Senyor li havia manat. Portava a les mans les dues tauletes de pedra. El Senyor baixà enmig del núvol i proclamà el seu nom. Moisès s'estigué allà amb ell. Llavors el Senyor passà davant d'ell tot cridant: «Jo sóc el Senyor, Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor.» Moisès es prosternà tot seguit, l'adorà amb el front fins a terra, i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, vingueu vós mateix a acompanyar-nos. És veritat que és un poble rebel al jou, però vós ens perdonareu les culpes i els pecats, i fareu de nosaltres la vostra heretat.»

(34,4b-6.8-9)

Salm responsorial

Glòria i lloança per sempre.

(Salm 3)

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, estigueu contents, refermeu-vos, animeu-vos, viviu en pau i ben avinguts, i el Déu de l'amor i de la pau serà amb vosaltres. Saludeu-vos els uns als altres amb el bes de pau. Us saluda tot el poble sant. Que la gràcia de Jesucrist, el Senyor, l'amor de Déu i el do de l'Esperit Sant siguin amb tots vosaltres.

(13,11-13)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

Déu estima tant el món, que ha donat el seu fill únic, perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell. Els qui creuen en ell, no seran condemnats. Els qui no creuen, ja han estat condemnats, per no haver cregut en el nom del Fill únic de Déu.

(3,16-18)

«Estigueu contents, refermeu-vos, animeu-vos, viviu en pau i ben avinguts, i el Déu de l'amor i de la pau serà amb vosaltres»

Mostrar Déu Trinitat

Joan Mir Tubau, prev.

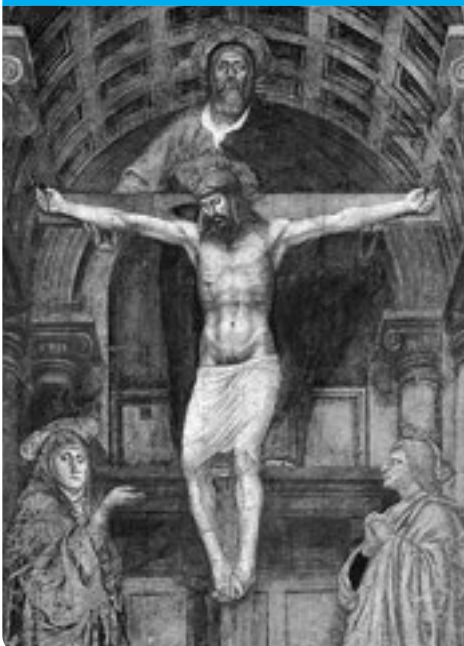
Segurament que som nombrosos els cristians que no sabem gaire com parlar del misteri de la Santíssima Trinitat. Des de sempre hem sentit a dir que és un misteri, i potser hem dedicat poc temps a contemplar-lo i a intentar extreure'n el significat per a la nostra vida cristiana. Adorar la Trinitat és acollir Déu Amor —«compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor»— que s'ha donat a conèixer com a Pare, Fill i Esperit Sant. Un missatge que ressona amb claredat en les pàgines de l'Escriptura.

Jesús revela que Déu és Pare: «Abba, Pare!», una expressió entranyable que Jesús ens convida a utilitzar en la nostra pregària. Déu és Pare de tots. Tots som fills de Déu. Aquest Pare bo «estima tant el món que ha donat el seu Fill únic», Jesucrist, icona humana de Déu, home com nosaltres, germà nostre. I Déu Pare regala al món l'Esperit Sant: el qui infon la vida, l'Esperit Creador. Abans de la seva Pasqua, Crist anuncia que enviarà un Defensor, que estarà prop dels deixebles, dins d'ells i els guiarà a la veritat completa. Crist ressuscitat dona l'Esperit Sant als deixebles, un Esperit que és present i actua també més enllà de les fronteres de la fe.

Creure en la Santíssima Trinitat demana a l'Església —i nosaltres en formem part!— complir una missió que un bonic text del Concili Vaticà II descriu així: «Pertoca a l'Església de fer presents i gairebé visibles Déu Pare i el seu Fill encarnat, renovant-se i purificant-se contínuament sota el guiatge de l'Esperit Sant.»

La imatge

Per a la vida eterna de la humanitat el Pare posa en joc allò de més estimat que té des de l'eternitat: dona el seu Fill únic. Una relació d'amor, com quan Jahvè ordena a Abraham el sacrifici del seu fill Isaac: l'epifania divina no es fa de triomfalismes, sinó de donacions.

Al peu de la creu, Maria, la Mare, i Joan, l'Apòstol, acullen el do del Pare que ha costat la vida de Jesús.

La Trinitat (1425-27). Masaccio

Agenda

Lit. hores: Setmana II

8 dilluns

—Sant Pere d'Amer
—Santa Cal·líope
1Re 17,1-6/Salm 120/Mt 5,1-12

9 dimarts

—Sant Efreem
—Santa Pelàgia
1Re 17,7-16/Salm 4/Mt 5,13-16

10 dimecres

—Sant Maurici
1Re 18,20-39/Salm 15/Mt 5,17-19

11 dijous

—Sant Bernabé
Ac 11,21b-26; 13,1-3/Salm 97/
Mt 5,20-26

12 divendres

—Sant Lleó III
1Re 19,9a 11-16/Salm 26/
Mt 5,27-32

13 dissabte

—Sant Antoni de Pàdua
—Sant Gerard
1Re 19,19-21/Salm 15/Mt 5,33-37

14 Solemnitat del Corpus Christi / Cicle A

—Sant Eliseu
Postulació del Dia de la Caritat
Dt 8,2-3.14b-16a/Salm 147/
1Co 10,16-17/Jn 6,51-58

Activitats de les parròquies de la diòcesi durant els dies de confinament

Redacció

Avui el Full diocesà torna a arribar a les parròquies en format paper. Durant els mesos anteriors, encara que no ho sembli, hi ha hagut moltes activitats i iniciatives a les nostres parròquies. El senyor bisbe ha impulsat moltes d'aquestes activitats, sobretot durant les setmanes que va assumir el càrrec de rector de Solsona. Mirarem de fer esment d'algunes d'elles, tant les del bisbe com les dels rectors parroquials.

El bisbe Xavier va impulsar l'eucaristia diària pel canal Youtube de «Parròquia Solsona» i també la *lectio divina*; les trobades setmanals del grup «Fecomunitat» per videoconferència; el trídum pasqual per Youtube; els enterraments al cementiri; les trucades de suport tant a capellans com a laics; la benedicció del Santíssim des del campanar de la catedral; videoconferències de treball...

Els rectors de les parròquies van reinventar les activitats en format digital, a través de Facebook, Instagram, You-

be, etc.; també van promoure les videoconferències amb els seus equips de treball, trucades de suport, banc d'aliments de Càritas, enterraments al cementiri...

I segur que ens deixem moltes coses que han fet que els feligresos de la diòcesi poguessin continuar en contacte amb la parròquia.

Avui més que mai l'Església ofereix tota la seva ajuda

El dia 1 d'abril va començar el període per a fer la declaració de la renda 2020 en ple confinament degut a la pandèmia del covid-19.

Aquesta pandèmia ha posat de manifest que l'Església, la teva comunitat cristiana, és la teva família tant a nivell de vida espiritual, comunitària com econòmica. Hem pogut posar en valor i en el centre la importància de la relació amb els germans, la necessitat de pregar els uns amb els altres i pels altres, com també la transcendència de l'economia de la nostra família parroquial.

Durant el període de confinament més rígid els ingressos parroquials han estat nuls, no hi ha hagut culte presencial i els comptes parroquials tornen a estar en una situació difícil. Apel·lem, doncs, a la solidaritat de tots els cristians per a posar-hi remei. Durant aquest confinament l'Església ha hagut de fer front a múltiples necessitats, algunes fixes i

altres de sobrevingudes (peticions d'ajuda d'aliments, econòmica, material i espiritual).

¿Podem pensar quant hem deixat de donar aquestes setmanes i sumar-ho al donatiu que ja teníem pensat de fer per al manteniment de la nostra família, l'Església, en la declaració de renda? També podem col·laborar-hi de diferents maneres, ja sigui fent voluntariat, pregant, responent a una crida concreta de la comunitat cristiana, per tal que, junts, fem possible que aquesta crisi no deixi ningú a la vora del camí.

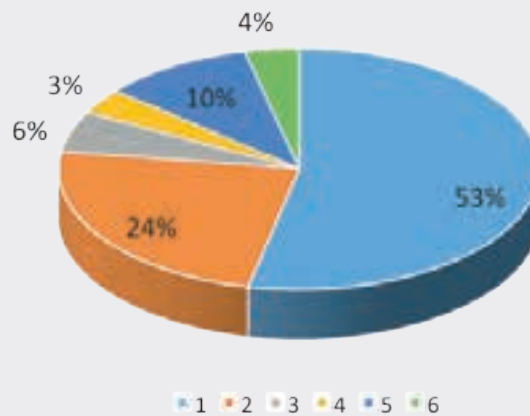
La CREUETA en la declaració de renda pot ser una bona eina per a minvar els efectes que ha tingut aquest confinament en l'economia de les nostres parròquies. Fent aquest gest, que és totalment gratuït, afavorim el manteniment dels temples i la seva acció pastoral i social per tal de fer front a les noves pobreses que s'estan donant en els nostres pobles i barris. Avui més que mai l'Església ofereix tota la seva ajuda!

Balanç d'economia Diocesana (31-12-2019)

No incloses economies parroquials, ni de santuaris, ni de Càritas

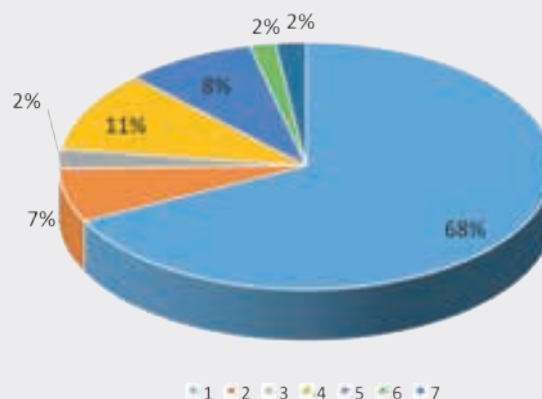
Despeses

1- Atenció a les persones	928.725,04 €
2- Funcionament cúria / Delegacions Diocesanes	414.565,42 €
3- Ajuts per obres a parròquies / Restauracions	95.098,09 €
4- Aportació a conferències episcopals (CEE.CET)	60.221,00 €
5- Altres (activitats/formació/museu/amortitzacions)	176.859,53 €
6- Ajudes a entitats socials i altres	63.618,18 €
	<hr/>
	1.739.087,26 €

Ingressos

1- Aportació fidels via Declaració de la Renda	1.242.618,00 €
2- Arrendaments / Ingressos financers / Subvenció CEE	127.463,22 €
3- Prestació de Serveis / Donatius	47.145,68 €
4- Aportació de parròquies/Santuaris/Ent. Diocesanes	194.412,15 €
5- Aportació de parròquies (arrendaments)	157.278,62 €
6- Donatius extraordinaris	31.077,58 €
7- Altres ingressos	36.628,77 €
	<hr/>
	1.836.624,02 €

El Papa resa el rosari per tots els qui sofreixen la dura prova del Covid-9

En una nova pregària mundial durant la pandèmia del coronavirus, el papa Francesc va presidir dissabte passat des de la gruta de Lourdes dels jardins vaticans el rés del rosari en enllaç telemàtic amb cinquanta santuaris de tot el món.

A la fi del rosari, el Papa va suplicar a Maria de Natzaret: «Gireu envers nosaltres els vostres ulls misericordiosos en aquesta pandèmia del coronavirus, que sostingui les persones angoixades, infongui confiança als qui viuen en l'ansietat pel futur», així com «que acabi aquesta prova i que torni un horitzó d'esperança i de pau».

Va suplicar també a Maria que «il·lumini la ment dels homes i dones de ciència perquè trobin un remei a la malaltia», i va resar «pels responsables de les nacions, perquè actuïn amb saviesa, sol·licitud i generositat».

Però, sobretot, va demanar a la Mare de Déu que «toqui les consciències perquè les enormes sumes dedicades a augmentar i perfeccionar els armaments es dediquin a promoure estudis per a prevenir catàstrofes similars en el futur», i que faci «créixer en el món el sentit de pertinença a una única gran família humana».

L'episcopat en acció de gràcies pel retorn del culte

Els bisbes catalans, en una reunió recent, han tractat sobre el retorn progressiu a la normalitat de les celebracions litúrgiques i l'activitat pastoral a les parròquies i temples de les deu diòcesis amb seu a Catalunya a partir de l'aplicació de les diverses fases de desconfinament a les diferents regions sanitàries, i manifesten la seva acció de gràcies pel retorn a la normalitat del culte cristià tan essencial per a tots els fidels.

En aquests moments d'emergència educativa, han expressat el desig que sigui respectada la llibertat d'educació i el dret dels pares a triar el centre educatiu per als seus fills, i que es consideri l'escola concertada com a part del servei educatiu a Catalunya, tal com indica la Llei d'Educació LEC (2009).

En aquest sentit, els bisbes veuen amb preocupació la recent decisió de la Conselleria d'Educació de la Generalitat de Catalunya de no renovar el concert a les escoles amb educació diferenciada i demanen que es reconsideri aquesta mesura.

▶ Cap al juliol, es faran funerals col·lectius per totes les víctimes del Covid-19

Un documental sobre «Església confi(n)ada»

Redacció

La pandèmia del Covid-19 a Catalunya i el confinament han portat a situacions excepcionals i doloroses. Però també han comportat històries de solidaritat i humanitat úniques. Les persones d'Església n'han protagonitzades moltes i ara queden recollides en un documental. «Església confi(n)ada» és documental d'Animaset dirigit per la periodista Laura Mor, realitzat íntegrament durant el confinament, que explica aquesta experiència única: com ha viscut l'Església a Catalunya el confinament i què significa ser cristià en temps del coronavirus.

En el documental, a través de diversos clips i el recull d'imatges domèstiques, es mostra com han reaccionat aquestes setmanes les comunitats de religiosos, les parròquies, els serveis solidaris de l'Església, les escoles cristianes,

els serveis religiosos sanitaris i les famílies cristianes des de casa. També es recullen imatges de la celebració de la Setmana Santa des de casa en diferents poblacions catalanes.

El relat del documental aporta les reflexions de personalitats d'Església i de persones que han viscut la pandèmia en primera línia als hospitals. També des de l'Església aporten la reflexió dos teòlegs: l'arquebisbe Joan Planellas i la religiosa del Sagrat Cor, metgessa i delegada de Fe i Cultura de l'arquebisbat de Barcelona, Margarita Bofarull. I dues famílies cristianes amb fills petits i adolescents que expliquen com han continuat celebrant la fe a casa i sense prevore.

El documental es pot trobar a la plataforma digital de «La Vanguardia».

El llibre

Sant Joan Pau II Magne

Conversa amb el papa Francesc

Ed. Palabra. 15,90 euros.
128 pàgines.

Amb motiu del recent centenari del naixement de sant Joan Pau II, el papa Francesc conversa amb Luigi Maria Epicoco sobre aquesta figura, que amb el pas el temps ha anat cobrant la seva veritable dimensió.

En aquest diàleg familiar es tracten aspectes que afecten tota l'Església, però també surten a la llum preciosos fragments autobiogràfics que el mateix papa Francesc ha compartit amb el seu entrevistador, permetent furgar en la seva ment i en el seu cor. Des del punt de vista estilístic, les respostes conserven la frescor del diàleg i de l'original de la llengua parlada.

El papa Wojtyla va crear cardenal Jorge Mario Bergoglio; per la seva banda, el papa Francesc va ser l'impulsor del procés de canonització de Joan Pau II.

Ens reinventem: els petits grups

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Moltes parròquies van començar dilluns passat la fase 2 de la desescalada de les restriccions a causa de la pandèmia. Esperem que la resta hi entrin dilluns vinent. La vida parroquial es va recuperant i estem gaudint del rebrotament amb els germans. Com l'Església que neix de la Pentecosta, hem de parlar de Jesús ressuscitat a un món que viu espantat i atemorit. També hem de rumiar què podem oferir a totes aquestes persones que cerquen després de la fi del miratge de la globalització. Avui us glosso la tercera intuïció per a una nova comunitat cristiana postpandèmica: els petits grups.

Ja veieu el distanciament social que hem d'observar, especialment amb les persones amb qui no tenim relació habitual. Entrem en un món que ha de frenar el nombre de contactes presencials i ha d'eliminar els grans esdeveniments multitudinaris. Entrem en un temps que prioritzarà la família, l'estiueig en llocs tranquils i despoblats, les relacions amb un cercle més reduït de persones. Si es deia que amb quinze baules de contactes s'aconseguia una cadena de relació amb totes les persones del món, entrem en un temps de molts més esglaons per a connectar tota la humanitat.

Us deia fa un mes i mig: «amb el desconfinament no hem de passar del telèfon a la plaça sinó del telèfon a la petita trobada». És el temps dels petits grups estables: aquell cercle de germans en la fe amb qui camino des de fa temps. Ni podem ni devem interactuar amb molta gent. De fet, participar en tota mena d'esdeveniments eclesials i civils, aquí i allà, ens parla més aviat d'afany de protagonisme, de dificultat d'anar a fons, d'exposar-se i deixar-se ajudar per una colla de germans. Als grans esdeveniments hi puc posar cara bonica, disfressar allò que no escau a la meua vida i anar fent la viu-viu. Davant el meu grup de fe no puc

amagar res i he d'afrontar, amb l'ajuda de Déu i dels germans, allò que he de guarir o canviar en la meua vida.

Fa molt de temps que repeteixo aquests eslògans, avui més necessaris que mai: les nostres parròquies han de ser una comunitat de petits grups!; no hi ha d'haver cap fidel sense un petit grup de vida cristiana!; no és saludable tenir molts compromisos eclesials (catequesi, Càritas, litúrgia...) i absència d'un grup de fe!

Arran de la meua recent experiència parroquial a Solsona i a Cardona, encara veig més clar un model de pràctica cristiana comunitària basat en dues trobades setmanals. Una amb el propi petit grup de fe o amb el grup de compromís eclesial, que, per tant, tindrien un ritme quinzenal. L'altra a la mateixa eucaristia amb tots els germans, que tindria un ritme setmanal. No en dubteu: un model així té futur i estic convençut que és el camí perquè «aquesta terra torni a ser terra de sants».

